

Stadskøbsteden af Loven af 5te April 1888 om Fabrikation og Forhandling af Margarine m. m. fremlagte Farvetavles 6 Stalær A.—F. Naar saaledes selve Stalæren er betegnet i Loven, betvivler jeg meget, at Domstolene i kommende Tilfælde ville anse sig for berettigede til at lægge til Grund andre Farvetavler end dem, der ere givne engang eller en ny Udgave af disse Tavler. Jeg tror ikke, at man vil anse sig for berettiget til at lægge en Række hjerliære Tavler til Grund ved Paadømmelsen. Da jeg saaledes ikke mener, at Formaålet vil naas i denne ene Retning, hvor man naapegede Mangler, ved det af ham stillede Ændringsforslag, vil jeg meget ønske, at han vil tage sit Ændringsforslag tilbage, og at den højtærede Indenrigsminister inden 3dje Behandling vil tage under Overvejelse, om der muligvis kunde opnaas en Redaktion af § 5, som bedre tilfredsstillede Folketingets Krav paa at faa fast Hold paa den ældende Grænse for den gule Farve og tillige indeholdt de øvrige Bestemmelser, man der satte særlig Pris paa ved Undersøgelsen.

Indenrigsministeren (Singersted):

Jeg skal paastønne den gode Vilje hos den ærede Forslaasstillers til Ændringsforslaget til § 5. Jeg skal tilføje, at hvis det ærede Medlem havde i længere Tid været Medlem af Rigsdagen, vilde det være ham bekendt, at det Spørgsmaal, som her er opkastet, ikke er noget nyt. Det har foreligget til Behandling her mange Gange. Jeg har netop ønsket at faa en saadan almindelig Bemærkning, som det ærede Medlem vilde give mig — dermed er det ikke sagt, at jeg i noget Tilfælde kan anbefale det stillede Ændringsforslag; thi jeg tror ikke, at dets Affattelse vil rantage rigtig — men jeg har ikke kunnet faa den. At lave en Affattelse, som fyldestgør Ønskerne i Folketinget, hvor man vil fastholde den gamle Redaktion, og Ønskerne her, har jeg forsøgt. Jeg har imidlertid ikke kunnet fyldestgøre Folketingets Krav i den Retning, hvortilmod jeg mulig kunde fyldestgøre Landstingets Krav, da de netop falde sammen med, hvad jeg ønsker. Jeg tror altsaa ikke, man skal vente at komme frem med saadanne væsentlige nye og almindelige Bestemmelser og Regler, som ærede Medlemmer ønske, og som jeg i og for sig tror, det var det mest korrekte og rigtige at have i denne Lov. Jeg er nødt til at stille mig, jeg havde nær sagt paa det historiske, i hvert Fald paa det erfaringsmæssige Grundlag, jeg nu har indvundet i en Række af Aar, og jeg tror ikke, det vil nytte at vedtage Ændringer i den her omtalte Retning. Det vil, som det ærede

Medlem fra Jyn (S. Pedersen) antyde, føre til, at man igen kommer til at forhandle om denne Lov, uden i Virkeligheden at komme til Enighed om den.

Jeg erkender, at den Højesteresdom, som det ærede Medlem nærmere dvælede ved, og som jeg selvfølgelig ogsaa har gjort mig bekendt med, gør, at man maa tage Stillingen under nøje Overvejelse; men den har ogsaa stærket min Opmærksomhed for, at jeg indenfor de Grænser, der ere løbende mig, administrativt kan udrette adskilligt. Det maa ikke mislendes, at da vi for faa Aar siden fik denne Lov, blev den temmelig hurtig sat i Kraft, og Bekendtgørelsen, Farvetavlerne og det hele Apparat blev hurtig sat i Gang — for Resten er det dygtige Foll, der anvende dem — men det kan være, at der har manglet Enhed i Anvendelsen og en sikker Regel for, hvilken Fremgangsmaade man skulde benytte, og det kan jeg raade Lov paa. Der er visse Ting, der ere fremkomne ved Højesteretsdomme, der for saa vidt har slaaet mig. Det ærede Medlem fremdrog jo Eksempler paa, hvorledes en Inspektør havde henlagt en tynd Skive Margarine i et Vindue i nogle Timer. Det vil jo ikke være den rette Maade at opbevare en saadan tynd Skive Margarine paa; her er ikke Tale om nogle Fustager, men om en Prøve til Paadømmelse. Naar man gaar med den i Vinduet, vil den ogsaa blive afficeret. Slige Ting kan man undgaa. Man kan efter min Mening ogsaa komme til en sikrere og nøjagtigere Udgave og Bestemmelse af selve Farvetavlerne. Der er nemlig kun een, og den ligger forseglet i Indenrigsministeriet; det er 6 Farvetavler, der ligge paa fort Grund. Det er dem, der have været forelagte i sin Tid i Fællesudvalget, have faaet Paategning derom, og senere i Statsraadet, og den Udgave, der er kommen af disse Farvetavler er maaste ikke saa nøjagtig som den burde være. Det kan afhjælpes, i hvert Tilfælde ses, de ikke paa den Grund, som de burde ses, det er noget, jeg i sin Tid har overset. Jeg vil derimod kun sige, at jeg tror nok, at det, der er passeret, kan bevirke, at Administrationen i højere Grad maa stærke sin Opmærksomhed paa, hvad der kan gøres ad den Vej til at komme til sikrere og paalideligere Bestemmelser. Man kunde maaste ogsaa give Regler, der kunde gøre, at man undgik, at der kom saa mange og saa heterogene Støn, som ved den omtalte Lejlighed, men jeg vil hævde, at det, det kommer an paa, det er, hvorledes Margarine ser ud i Forhandlingsøjeblikket, thi i § 5 staar, at det er forbudt at fabrikere, at indføre, transiterer eller forhandle Margarine. Det er altsaa